

imod — og jeg har allerede tidligere gjort det, ved tredje Behandling af denne Lov —, er det finansielle Resultat, Flertallet i sin Betænkning fremsætter som det, der fremkommer af det Forslag, der kaldes Lands tingets, et Resultat, som angives til 36,916,000 Kr. Jeg spurgte i sin Tid den daværende Finansminister, om han virkelig troede paa, at vort Ændringsforslag for forskellige Stenarbejder vilde indbringe Statskassen over 2 Mill. Kr., og om Ministeren ogsaa tænkte sig Muligheden af, at Tolden paa Kartoffelmel, paa Majs til Brænderibrug o. s. v. vilde give andre 2 Mill. til Statskassen og saa fremdeles. Jeg tror det nemlig ikke, og den Finansminister, der paa sit Budget opførte disse Summer som Indtægt, vilde lide en forfærdelig Skuffelse. — Der er endnu en Toldsats, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, fordi den fra mange Sider omfattes med særlig Interesse, nemlig Papir. Jeg gad dog vide, om noget Medlem af Flertallet for Alvor vil hævde, at den meget betydelige Nedsættelse af Papirtolden vil føre til det mærkværdige Resultat, at Statens Indtægt af Papirtolden vil synke med 178,000 Kr. eller med ca. 20 pCt., som Flertallet beregner. Det vil altsaa sige, at Papirfabrikkerne, uagtet den betydelige Nedsættelse, opretholde den samme Produktion som hidtil, og det gaar kun ud over den stakkels Statskasse, der paa det hidtil indførte Kvantum taber 178,000 Kr. Mon nogen tror paa dette Resultat? Og hvorfor vil man saa nedsætte Tolden paa Papir?

Naar jeg nu skal gaa over til at omtale Beskyttelsessatserne, kan jeg væsentlig henholde mig til Mindretallets Betænkning, hvori den principielle Modsætning til Flertallet fremhæves. Det er ikke alene Reguleringen af enkelte Toldsatser, det drejer sig om, det er Grundsynet paa Toldbeskyttelsens Nødvendighed. Flertallet har ikke villet gaa med til at skabe ny Erhvervsmuligheder her i Landet, til at underbygge Fremtiden for dem, der komme efter os. Systematisk har man nedsat de allerfleste Toldsatser, man har end ikke villet rette en Del af de Ubilligheder eller den Minusbeskyttelse, der findes i den nuværende Lov, f. Eks. for Etui- og Portefeuillearbejder og Sadelmagerarbejder. Hvor ere Løfterne henne om, at man vilde hjælpe Haandværkerne og de smaa Bedrifter? Snedkerne hjælper man vel med en forøget Told paa Egetræsmøbler, men andre Møbler som Birketræs og Bøgetræs sætter man ned fra $12\frac{1}{2}$ til 10. Og hvad har man gjort for det, der gaar ind under Begrebet den lille

Industri og Husflid, som kunde skabe Arbejde for Tusinder af Mennesker, som kunde udvikle Dygtigheden hos en Del Smaaakaarsfolk baade i By og paa Land? Ja, man forhøjede Tolden med hele $3\frac{1}{3}$ Øre pr. kg for det, man kalder Galanterivarer, men da man ikke er gaaet højere, vil man fremdeles have den Glæde, at tysk Fængselsarbejde og Nürnbergerkram vil komme ind til en billig Pris. Lad saa vore egne Smaaakaarsfolk sulte. Det er Billigheden, det kommer an paa, undtagen naar det gælder Smørret. — Og hvor ere Løfterne henne om, at naar vi nu fik en Toldreform, saa skulde Industrien have Fred, for at den kunde udvikle sig i Ro og dygtiggøre sig? Og saa blev Freden begrænset til 8 Aar! — Hvor ere Talemaaderne om, at man vilde hjælpe Industrien til at hæve Niveauet og fabrikere bedre og finere Varer? Da det kom til Stykket, nægtede man en saa smuk industriel Virksomhed som Linnedvæveriet et højst nødvendigt Tillæg til Beskyttelsen for rene Luxusvarer. Man vilde lige saa lidt gaa med til at væрге Kjøletøjsindustrien mod Udlandets Overproduktion, der efter hver Sæson kastes her ind i Landet betydeligt under den Pris, Varen her kan fremstilles til. Denne Industri har kun nogle faa Procent Toldbeskyttelse, men ikke desto mindre var dette dog for meget, og saa blev Tolden sat $3\frac{1}{3}$ Øre ned. Mon det virkelig kan blive til Gavn for nogen Forbruger? Men hvad det betyder for Eksempel for Fabrikken i Ribe, det kunne de Herrer ikke beregne. — Saa er der, hvad man kalder Herre- og Damekonfektion. Man har paa et Par Punkter stillet disse gunstigere end i den nugældende Toldlov, men derimod paa en anden Position, der særlig rammer Herrebeklædning; er Beskyttelsen lidt mindre end nu, i Stedet for, at den burde forhøjes, fordi Indførselen er stærkt stigende paa Grund af den meget lavere Arbejds løn i Tyskland.

Jeg har tidligere udførlig udtalt mig om Beklædningsindustrien, der beskæftiger omkring 20,000 Mænd og Kvinder, men jeg kan dog ikke nægte mig den Fornøjelse at plukke en lille Blomst ud af de Ændringsforslag, der foreligge. Nu vide i det mindste alle gifte Mænd, at f. Eks. kvindelig Underbeklædning bestaar af andet og mere end af et Korset, men efter det foreliggende Ændringsforslag til Positionerne 108—113 maa man antage, at de Herrer, der have opstillet dette Ændringsforslag, ere uvidende herom. Det viser mere end noget andet den teoretiske